

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus lætitia vt contristatus sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

- cidisset, regina Iezabel cultrix Baal, illi mortem est comminata: propter
ius minas enim fugeret, & in deserto tristis, fameque ac inedia confectus, sub
3. Reg. 19. nifero solus ac fessus requiesceret, petens animam suam ut moreretur, in vmbra
obdormiuit iuniperi. Mox autem illi dormienti astat angelus, qui à se exci-
tum monuit, vt surgens comederet. Qui surgens, repertum ad caput subcon-
ritium panem comedit, aquamque in vase ebibit: rursusque obdormiens, ab
gelo denuò excitatur, & vt comedat ac bibat, propterea quod grandis illi
flet via, admonetur. Sequiturque, vbi denuò, siue bis comederat: *Et ambulauit
in fortitudine cibi illius vsque ad montem Dei Oreb, &c.* Ille enim qui cibum cu-
pori administrauerat, depulso tædio, animam quoque fortitudinem addedit.
Non prætereunda hoc loco est Sara Ragnelis filia in ciuitate Medorum, quæ
Tob 3. cum septem subinde fuisset viris desponsata, omnes ij à diabolo antequam
tetigissent, fuerunt præfocati. Hoc cum Sara sibi impropertij loco ab vna
Sarae preces exaudivit. cillarum audisset impropertari, puta quod septem esset interfectrix virorum
confternata ipsa valde, in orationem sola se dedit: tribusque diebus ac nocti-
bus non comedens, hoc à Domino petiuit, vt se ab hoc liberaret impropertij
aut certe si mallet, ex hac vita mortali euocaret. Quo tempore sanctus quoque
Tob 2. Tobias cum cæcitatæ plagam patientissimè à Domino sibi missam ferret,
nihilominus de vana spe sua in Deum insultante sibi vxore malè audiret,
Tobie cæcitas subuentu pace petijte recipi spiritum suum, propterea quod (vt aiebat) magis sibi mor-
tam quam viuere expediret. Missus igitur à Domino Raphael Angelus, vt ruc-
curauit, vtriusque tædium abstulit, vtriusque gaudium cumulatam auctumque re-
1. Reg. 1. tuit, ab illo dæmonium expellens, huic oculorum lumen restituens. Hoc mo-
Annarum duarum cõ- do Annam Helchanæ vxorem, propterea quod sterilitatis opprobrium ab
solatio facta diuinitus. mula sibi obiectum dolebat, flentem non paulò post consolatur sancto pigre,
re, quo sterilitatis careret opprobrio. Non dissimili modo tædium factum
Ioachim & Annæ auorum suorum ex sterilitatis probro conceptum abstulit
atque in gaudium quod tristitia fuerat mutauit, per benedictum Annæ fructum
puta Mariam ex se genitam, commutauit. Vides iam (quod huius articuli
eundam partem respicit) quomodo is qui aliorum pusillanimitatem erigit
qui depellit tædium, qui animo imbecilles confortat, ipse pusillanimitatis pro-
pter nos factus, tædet?

Iesus lætitia ve contristatus sit.

- H**ic iam consentit tertius articulus, qui erat, Lætitia contristata est. Il-
le namque qui tristes alios consolatur, ipse ad mortem vsque sit tristis.
Nam tristes alios quis consolatur, nisi ipse qui lætitia & consolatio
Quomodo Iudæos sapere
consolatus sit Deus. mnum est merentium? Quomodo verò Iudæos sapenumero consolatus sit
vehementissima tristitia affectos, testatur vetus testamentum in omnibus per
libris, maximè tamen in Psalmis & Prophetis: qui post mala, post commu-
nationes, post captiuitates quas prædixerant, quas Iudæi quoque captiui sapienter
experti fuerant, multas etiam consolationes à Deo promiserunt. Atque Ieremias
Esaia 66. Dominus: *Sicut, inquit, mater consolatur filios suos, ita & ego consolabor vos.* Et
alia innumera huiuscemodi afflictis promittit. Quod Dauid quoque sententiam
Psal. 33. sapientissime afflictus, exul, tristis & persecutus, sed consolatione liberationeque
diuina nunquam destitutus, dicens: *Iuxta est Dominus Ihs qui tribulato sum con-*
Cous

Consilium quoque ad prouocandam sibi Dei misericordiam præbet vir sanctus & expertus, dicens: *Iacta super Dominum curam tuam, & ipse te enutriet.* Psalm. 54. Item: *Sperantem autem in Domino misericordia circumdabit.* Cæterum, vt ex Psalm. 31. multis vel vnâ historiam recenseam, vbi Dominus Iudæorum consolatus sit tristitiam, recolat qui diuinos legit libros, Esther reginam, Mardocheum, Esth. 4. 5. reliquosque omnes Iudæos, in quantam tristitiam atque expectationem mortis, Aman ex odio Mardochei illis exterminationem & vltimum excidium machinante, venerint: Deo tamen miserante, iterumque in consolationem & gaudium cuncta vertente, liberati sint, aded vt quasi de vinculis mortis ijs iterum Domino miserate ereptis, noua lux oriri visa sit, gaudium & tripudium apud vniuersas gentes. Videatur historia (longa est enim) ex libro Esther, quia nos ad alia festinamus. Hoc modo in libris Iudicum, Ruth, Regum, Iudith, Machabæorum infinita reperies: è quibus discitur, tristes, afflictosque quam libenter consoletur Deus. Deinde in nouo quoque testamento Apostolis nonne paulò ante cum tristitiam eos passuros prænucciafferet, consolationem mox adiungens: *Sed tristitia, inquit, vestra vertetur in gaudium?* Nonne omnibus electis, qui in hoc mundo per tribulationes eunt ad regnum cælorum, qui hic per arctam ambulant viam, & per angustam intrare portam contendunt: qui persecutionem, quoniam piè volunt viuere in Christo, hic patiuntur, reddet consolationem, tristitiæque dabit finem? *Absterget enim Deus omnem lachrymam ab oculis sanctorum suorum, &c.* Verùm non solum post hanc vitam, sed hic etiam in tribulatione constitutis, nunquam deest consolatio diuina, Paulo dicente: *Benedictus Deus & Pater Domini nostri Iesu Christi, Pater misericordiarum & Deus totius consolationis, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra.* Hic igitur qui omnium sanctorum est gaudium, festiuitas & corona, qui tristes omnes consoletur, hic iam in tantam tristitiam est adductus, vt dicat: *Tristis est anima mea usque ad mortem.* Hæc verba quomodo sint intelligenda, vndeque tristitia Christo tanta orta sit, quia in prima passionis elucidatione dixisse me recolo, illum lectorem remitto.

Tristes afflictosque quam libenter consoletur Deus. Ioan. 16. Act. 14. Matth. 7. Luca. 23. 2. Tim. 3. Apocal. 21.

2. Cor. 1.

Matth. 26.

Præcatio pro mititate & patientia.

Tibi autem pie Iesu omnes tristitias nostras in tuas offerimus, illis quaesumus tuas, & omnem à nobis leuitatem repellas. Fac etiam pie Iesu, vt nulla in nobis tristitia resideat, qua propter te aut tui amore non concipitur, sed ex priuato aut mundi amore nascitur, vt ad omnia iuxta tuum beneplacitum, ad gloriam quoque tuam, & agenda persciamus, & patienda sustineamus, in te & per te alacres, atque tui semper amore feruentes, qui es benedictus in æternum, Amen.

DE ORATIONE DOMINI IN MONTE OLINETI. Theorema VI.

ARGVMENTVM.

Ille cui subiecta sunt omnia, cuius omnipotentia cuncta quæ vult, potest in cælo, terra, mari & vbique, velut omnipotens, & aliena egens ope, orat.